

Baugårdsvej perioden 1955 – 1958

Vejen begynder som en sidevej til Nørregade/Skolegade, hvor der på hjørnet er en lille "plads" et kuplet terræn med en græsplæne, der støder op til kirkegården. Iflg. matr.nr. kort har her ligget en gammel gård, og på det modsatte hjørne - den ene af byens 2 kommunale skoler - Byskolen, og husnumrene begynder her med

Nr. 0

Byskolen.

Nr. 1

Åben terræn med græsplæne indtil 1957, hvor en del afgrunden bliver udstykket til bygning af en nye præstegård til pastor Monrad, der boede i den gamle præstegård der nu er hovedbygning til plastikfabrikken.

Nr. 2

Hus udlejet til 6 beboere, blandt dem fysioterapeuterne hr. og fru Weiss, som senere bygger en klinik på hjørnet af Vester Allé og Korsgade.

Nr. 3

P. Damm - cementvarefabrik med oplagsplads og en villa på hjørnet af Vester Allé og Baugårdsvej. Det er den cementvarefabrik, der senere flytter til et større areal ved Koldingvej (nu nedlagt).

1 Venligst stillet til rådighed af stenhugger Jan Hemmsen, 1956

Nr. 4

Her lå oprindeligt et lille rødt hus, men det blev revet ned for at give plads til en forlængelse af Vester Allé med tilslutning til Esbjergvej.

Nr. 5

På modsatte hjørne på den anden side af Vester Allé villa beboet af fhv. skoleinspektør Marius Mortensen.

Nr. 6

Hans K. Laursen, snedker.

Nr. 7

Hører sammen med nr. 9

Nr. 8

Jens C. Iversen, lærer, og J. Kr. Jørgensen, rentier.

Nr. 9

Møbelfabrik indtil 1953 ejet af Niels Hyldig (senior), hvorefter den overtages af fabrikant Albert Hansen.

Nr. 10

Hans Madsen Hansen, arbejder.

Nr. 11 & 13 en stor ubebygget grund - et eldorado for legemuligheder. I dag tæt bebygget med I families rækkehuse i 2 etager.

Nr. 12

Niels Iversen, Vejmand.

Nr. 14

Rench Teilmann, smed.

Nr. 16

Aage Johnsen, overlærer.

Nr. 18

Christen Kristensen, rentier.

Nr. 20

Erik Boye Hyldig, snedkersvend, og Niels Hyldig, fhv. fabrikant.

Nr. 22

Jens Møller Rasmussen, tømrersvend.

Det er bevidst, at jeg har valgt at fortsætte med de lige numre på Baungårdsvej mellem Vester Allé og Lærkevej, selvom mit kendskab til beboerne her ikke er særlig stor, men det fortæller noget om, hvem der boede her - det var familieejede huse - håndværkere, arbejdsmænd, tjenestemænd - ikke velhavere i egentlig forstand men solide Vejen borgere. Den befolkningsgruppe, der vel må betegnes som værende grundlaget for "en by i provinsen". På en måde er Baungårdsvej delt i 3 afsnit fra Nørregade til Baungård - det er først, når jeg kommer til afsnittet mellem Lærkevej og Baungård, hvor jeg i den nævnte periode boede med min lille familie, at jeg har mere eller mindre nærmere kontakt til de andre beboere, dog med undtagelse af 2 huse, ejet af Ribe Amts Boligselskab.

Nr. 24

Forsikringsinspektør Sv. Aa. Nielsen med "hjemmegående" husmor og efterhånden 6 børn, de 2 ældste drenge vel med 1 års mellemrum, var i stand til at finde på mange "sjove" ting, egentlige ganske harmløse - men manglede "en fast" hånd. Som ny dreng på vejen var det lidt trist at få sin cykel punkteret - repareret - punkteret igen, så da jeg havde mistet tålmodigheden med de 2 drenge, bad jeg moderen - som straf for sine 2 sønner sende dem på havearbejde hos mig. Heldigvis var hun med på ideen, og der blev "gået til den" i min forhave. Senere blev vi de bedste venner, og cyklen var fredet for livstid. Derefter endte den del af Lærkevej i en åben mark uden forbindelse til hovedvej.

Nr. 26

Et kort bekendtskab i "min tid" på vejen med lærer Aage Malthe Nielsen, han og fru Else, lærerpar på Byskolen, men senere et mangeårigt bekendtskab, idet de begge blev børnenes lærere både her, og da Byskolen flyttede til Østerbyskolen.

Nr. 26

Efter 1957 kom familien Sørensen fra Esbjerg, depotbestyrer for Esso Olie og Benzin, hvor fruen passede telefon og regnskab, det der senere fik navnet "medhjælpende hustru" I søn, der blev en dygtig hjertelæge i Århus, I datter, blev uddannet tandlæge, og som til trods for, at vi flyttede fra Baungårdsvej, forblev min ældste datters bedste veninde igennem hele barndommen, skolegangen og ungdommen, og forbindelsen mellem dem holdes stadig vedlige. I nogle år yngre datter, der blev uddannet sygeplejerske.

Derefter Bakkegårdens marker.

Så er jeg kommet til den del af Baungårdsvej, hvor jeg havde mere eller mindre kontakt til familierne, som boede i Vejen Boligforenings rækkehuse, begyndende med

Nr. 15

Ivar og Amalie Nissen - 5 børn - 3 drenge - hvoraf den ældre på 15 år var i tømrerlærer og 2 piger - mine børns legekammerater. Iver N. var ansat som arbejdsmand ved Jydsk Telefon, og Amalie N - bedre kendt under navnet Malle - blev "guld værd" for mig og min familie. En frodig, hjertevarm og humørfyldt kone, min dygtige og pålidelige rengøringshjælp gennem mange år både på Baungårdsvej, Lærkevej og senere på Liljevej 2, med stor hjælpsomhed; et hjem, hvor der var godt at komme, og hvor der altid var plads til et barn eller to ekstra og en rugbrødsmand, når sulten trængte sig på. Senere fulgtes vi ad, da vi flyttede i de nybyggede Vejen Boligforenings rækkehuse på Lærkevej, hvor de blev viceværter. Officielt Ivar N., men vi vidste nok, til hvem vi skulle henvende os, når noget skulle gøres.! Efter nogle år mistede vi kontakten med familien. Begge er døde nu og ligger begravet på Vejen Kirkegård, og alle børn flyttet fra Vejen. Men - i 2011 på Vejen Kirkegård - da jeg var i færd med at ordne min mands gravsted - henvendte en lidt ældre herre sig til mig og spurgte, om jeg hed fru Steno Hansen "ja", men kender jeg dig? "Ja, jeg hedder Ole Nissen" og så var kontakten etableret efter ca. 50 år. Han var efter endt læretid flyttet til Gørding, hvor han

som selvstændig tømrermester ved hårdt arbejde havde skabt en stor tømrervirksomhed. Det havde kostet helbredet, så nu havde hans sønner overtaget virksomheden. Han var en tur rundt på Vejen Kirkegård med sit barnebarn - I pige på ca. 12 - for at fortælle hende om de Vejen borgere, han havde kendt. Vi fik udvekslet familieoplysninger om mine børn og hans søskende. Det var en usædvanlig oplevelse.

Nr. 17

Jørgen Kristoffersen, pens. banearbejder boede her med sin kone og en voksen ældre datter, der var uddannet syerske. De levede meget tilbagetrukket. Som naboer gennem ca. 3 år, tror jeg kun, jeg har talt med manden 3 gange. En kort ordveksling over hækken.

Nr. 19

Boede vi så K. Steno Hansen, med 2 mindreårige børn, medbragt fra Sjælland og 1 1956 blev vores datter nr. 2 født. Vi har tit i spøg sagt, at der udenpå huset burde være et skilt, som der er for berømmtheder, og på dette skulle stå "her fødtes i det Herrens år 1956 (og så navnet)" Det blev både bolig for familien og forretnings- adresse for vort nystartede firma K. Steno Hansen Import-Export, som man kan læse om på Vejen hjemmeside under virksomheder.

Nr. 21

Gunnar E. Petersen, bager, som flyttede til Plantagevej og senere en ung familie med 2 søde, små piger og I lille dreng. Det blev ikke til megen kontakt, fordi vi som sagt i 1958 flyttede til Lærkevej. For 6 år siden krydsedes vore veje igen. Vi er blevet et par ældre damer med interesse for patchwork, hvor vi sammen med ligesindede er med i et hyggeligt samvær een formiddag om ugen i lokale, Kærdalen stiller til rådighed for udefra kommende. Jeg kendte ikke vedkommende og blev derfor noget overrasket, da jeg fik fortalt, at vi tidligere havde været naboer. Selv om Vejen by skulle synes overskuelig, så er det at bo i hver sin ende af byen og have børnene på hver sin kommunale skole åbenbart nok til, at man ikke kender hinanden.

Nr. 23

Ingvar dt Falk, maskinarbejder med "hjemmegående husmor" og 2 store drenge, som ikke havde megen kontakt med børnene på vejen Familien tilhørte Indre Mission, og sproget blandt vejens børn var jo nok lidt for "saftigt". Men lidt kontakt havde jeg da med den lidt fortravlede og lidt ængstelige mor.

Nr. 25

Hans P. Petersen, vejarbejder ansat på Phønix og med det traditionelle familiemønster med mor hjemme og 4 børn - et arbejderhjem, hvor der nok ikke var meget at "rutte" med.

Nr. 27

Familien Gottig. Han var maskinsnedker og havde p.g.a, at hans forældre tilhørte det tyske mindretal været soldat i den tyske hær og kæmpet på østfronten - mistede der det ene ben og havde en benprotese. Det var jo i sig selv en spændende ting - set med bameøjne. Også her en "hjemmegående" husmor - lille og spinkel - med styr på 5 velopdragne drenge. Vi havde både dengang og igennem årene nogen kontakt med hinanden, fordi vore børn legede meget sammen, og vi som mødre har haft en gensidig interesse for vore børns ve og vel som voksne. Der var på vejen mange legekammerater både under og i den skolesøgende alder.

Nr. 29

Anker Marcussen. Kendte ikke familien.

Nr. 31

Max Pedersen, lærer, og fru Helga Pedersen, massøse.

Nr. 33

Villy Vilhelmsen, portør ved DSB, en "altnuligmand".

Nr. 35

F. Dahl Nielsen, arkitekt, som har sat sit præg på Vejen By - private boliger - skoler - industribygninger, og senere efter endt uddannelse til arkitekt trådte sønnen Hans D.N. ind i firmaet. Han var arkitekt på vores hus, da vi byggede på Liljevej. I datter Hanne blev uddannet som sygeplejerske og senere gift med læge Simon Block søn af kontorchef Block i Vejen Bank. Med lægepraksis i Allerød blev han min datters familielæge, da de for en kort periode boede i Blovstrød. Som barn havde hun med charme og en tennisketsjer lokket ham til at spille trods travlhed med læsning til studentereksamen. Så det var naturligvis ganske pudsigt at mødes igen efter så mange år. På begge sider af vejen åbne marker.

Nr. 40

Gdr. Børge Jensen, Bakkegården, et stateligt midaldrende ægtepar, hvor min søn havde megen fornøjelse af at komme og deltage i alt forefaldende arbejde, hvilket man godt efter "fyraften" kunne lugte på hans tøj.

Nr. 45

Skole for Nr. 47

Nr. 47

Børnehjemmet Baunhus - en lille verden for sig uden megen kontakt til omverdenen. Lederen lærte jeg senere at kende Rose Grunnet Lauridsen, g. m. Knud G.L.

Nr. 61

Bloksborg landhusholdningsskole, med tilknytning til Baungård med forpagterparret J. Madsen og Rebecca la Cour Madsen. Og ellers åbne marker.

Nr. 65

Baungård, hvortil en grusvej førte op til gården, dog med et lille sving til højre med en bred sti forbi vandtårnet og ned til hovedvejen. En udmærket søndagstur med små børn og barnevogn, hvor vi på en bænk kunne sidde og nyde eftermiddagskaffen, betragte den livlige søndagstrafik og drømme os ud i den store verden. At vi senere i livet fik drømmene til at gå i opfyldelse, det er en helt anden historie.

Karen Steno Hansen
april 2012